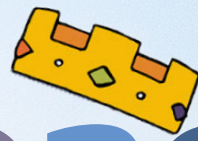

Historien om

Gaustakongen

Det var for mange år siden og det var i en liten dal i Telemark i det landet som heter Norge. Der bodde det en konge, som ikke hadde noe navn. Kongen var en veldig hyggelig og høflig konge og han ønsket at alle rundt ham skulle ha det bra. Han likte godt å snakke med alle og fordi han var så vennlig, ville mange snakke med ham. Kongen var også flink til mange ting. Han var flink til å lytte på hva andre kunne fortelle og han var oppfinnsom. Kongen kunne også både fiske, snekre, male og han kunne bake og lage mat, men det han kunne aller best, var å stå på ski. Det hadde han lært i den lille dalen han kom fra, hvor han og vennene hans ofte lagde skikonkurranser i bakkene.

Kongen hadde ikke fått noe navn enda, fordi det å være konge var noe helt spesielt og fordi ingen hadde funnet et passende navn til ham. Han hadde det fint i den lille dalen, men etter hvert begynte han å lure på om det allikevel kunne finnes et navn der ute som bare var hans. Kongen begynte å lete etter et navn som kunne passe til ham, men da han ikke fant det i Telemark, reiste kongen ut i verden for å lete...

Med seg på reisen, tok kongen skiene sine. Det var noe av det kjæreste han eide og han ville reise til steder hvor han kunne bruke dem. Etter å ha reist lenge rundt i verden på leting etter et eget navn, kom kongen til Amerika. Alt var annerledes i det store landet og han kom snart på andre tanker enn å lete etter et navn. I Amerika var det mange som ikke kunne stå på ski, men det kunne kongen lære dem. Siden han var både hyggelig og tålmodig, kom det mange til skiskolen hans. Det var noen fine år i Amerika, men etter hvert begynte kongen å lengte hjem til Norge og til Telemark. Han synes nemlig det var et veldig godt

sted å bo, og så pakket han skiene sine igjen og reiste tilbake til Norge.

Tilbake i Norge, fikk kongen høre om et flott fjell i Telemark som het Gaustatoppen. Fjellet, som lå ved et vann, var stort og mektig og mange ville besøke det. Det ville Kongen også, og så reiste han dit. Det var en fin vinterdag med nysnø på trærne og klar sol, da kongen kom gående på ski langs vannet ved foten av Gaustatoppen. Etter den lange skituren, ble han sulten og satt seg ned på en stor stein for å spise litt. Han ble sittende lenge å se opp på Gaustatoppen, han synes det var det fineste fjellet han noen gang hadde sett. Så tenkte han, at akkurat her ville han bo og akkurat her ville han få god bruk for skiene sine. Slik kom det til at kongen flyttet til foten av Gaustatoppen.

Det ble en travel tid og det var så mye å ta seg til. Etter hvert kom det også mange andre på besøk i området. Flere og flere mennesker begynte å bygge hytter og hus rundt fjellet. Kongen ønsket dem alle velkommen og han synes det var veldig hyggelig at så mange kom til foten av Gaustatoppen.

Kongen hadde møtt mange mennesker på sin reise rundt i verden, og nå ville mange besøke ham. Han brukte mye tid på å bygge ett stort hus med mange rom, slik at det ble plass til både ham selv og alle gjestene hans. Så ryddet han skogen nörd-øst for huset sitt, og lagde noen flotte skibakker. Her kunne alle som kom til området stå på ski. Kongen arbeidet dag og natt, og snart var han ferdig med både hus og bakker. Huset var stort og flott og når han kikket ut av vinduene, kunne han se Gaustatoppen på den ene siden, og skibakkene han hadde laget på den andre. Kongen bygget også en veranda der hvor han spiste nisten sin første gangen han kom på ski til området. Når han satt på verandaen, kunne han kaste blikket rett opp på Gaustatoppen. Derfor kalte kongen huset sitt for Gaustablikk, og det har det hett siden.

Det var kalde vintre og milde somre på Gaustablikk, men oppfinnsom som han var, kjedet kongen seg aldri. Han sang og plystret for seg selv, mens han enten snekret på huset sitt, eller tenkte på andre spennende ting han kunne finne på etter hvert.

En høstdag var han ute i robåten sin på det store vannet. Plutselig ropte noen til ham fra bredden:

- *Hei! Vet du veien til Gausta.....?*

Kongen kunne ikke høre det siste de sa fordi det kom en flokk ender flyvende like over hodet hans, men han pekte opp mot fjellet og ropte tilbake:

- *Der oppe på Gaustatoppen, der finner dere den beste utsikten – god tur!*

Tilbake på Gaustablikk den kvelden, ble kongen gående å tenke på de som hadde spurt etter veien og på ordet Gausta. Han kastet blikket opp på Gaustatoppen igjen mens han mumlet Gausta, Gausta, Gausta for seg selv flere ganger. Da fikk Kongen en idé: Det finnes Gaustatoppen og det finnes Gaustablikk, men det finnes ingen Gaustakonge!

- *Det må jo være meg det da!*, sa han høyt for seg selv, og så humret han godt og lunt.

Og slik fant kongen endelig navnet sitt, i hjertet av Telemark, nesten der hvor han startet reisen på leting ute i verden.

Den kvelden ble en veldig fin kveld, hvor Gaustakongen satt og så utover vannet og opp på den flotte Gaustatoppen. Alle som gikk forbi huset hans vinket og hilste og han vinket og smilte tilbake.

Mens han satt der, kom også de første snøkrystallene dalende ned. Gaustakongen skyndte seg ut i skistallen for å hente frem skiene sine. Nå ville han gjøre de klare for den første skituren den vinteren. Han lo og plystret mens han smurte skiene. Ikke bare hadde han endelig fått et riktig navn, men nå kom alle som skulle lære å stå på ski snart, og det var det han gledet seg aller mest til!

Gaustakongen bor fortsatt på Gaustablikk og hele vinteren kan du møte ham forskjellige steder i skibakken. Da håper han at du kommer og hilser på ham, han har alltid lyst til å møte deg!